

ρῶνος, ἐκτός ἐάν ἔρχεσθε νὰ ἴδῃτε ἐμέ. Ἴδού τὴν ἴδατε, τώρα ἀναχωρήσατε.

— Ἀφ' ὑμῶν τούναντιον, βαρῶνε, θὰ ζητήσω μίαν μεγάλην χάριν, εἶπεν ὁ Μαυρίκιος μετὰ σταθερότητος.

— Χάριν εἰς ὑμᾶς; Τώρα ἐπετύχατε. Καὶ εἰς τί συνίσταται αὕτη;

— Νὰ μὲ ἀφήσετε ἐπὶ μίαν στιγμὴν μόνον ἐνταῦθα.

Βλέπων δὲ ὁ Μαυρίκιος τὸν κύριον Λιθρὺ ἔτοιμον ν' ἀνακράξῃ ἐκ νέου, προσέθεσε διὰ φωνῆς γλυκυτέρας:

— Ἐχω τόσον καιρὸν νὰ τὴν ἴδω! Ἐχω τόσα πράγματα νὰ τῆς εἶπω...

— Αὕτη δὲν δύναται τώρα νὰ σὰς ἀκούσῃ, παρετάρῃσεν ὁ βαρῶνος, εἰπέτε τα εἰς ἐμέ καὶ ἐγὼ τῆς τὰ λέγω.

— Βαρῶνε, σὰς ἰκετεύω, παρέξατέ μου αὐτὴν τὴν χάριν.

— Ἀδύνατον, ἀνέκραξεν ὁ κ. Λιθρὺ. Καὶ φοβούμενος μήπως συγκινηθῇ ἐκ τῶν παρακλήσεων τοῦ Μαυρίκιου ἔλαβεν ἀμέσως αὐστηρὸν ὕψος καὶ εἶπε: Μόλις πρὸ μικροῦ ἦλθον, δὲν δύναμαι ν' ἀναχωρήσω. Ἄλλως τε δὲ ἡ κατάστασις τῆς μοῖ ἐμπνέει ἀνησυχίαν καὶ... ἐντὸς τῆς ὥρας θὰ εἶμαι εἰς τὴν οἰκίαν σας, εἶπεν ὁ Μαυρίκιος: θὰ σὰς φέρω εἰδήσεις περὶ αὐτῆς. Ἀποκαλέσατε τοῦτο παραφροσύνην, ἀλλὰ θὰ ἤμην τόσον εὐτυχῆς εὐρισκόμενος μόνος ἐπὶ μίαν στιγμὴν πλησίον τῆς δυστυχῆς μας ἀσθενοῦς.

— Τῆς δυστυχῆς μας ἀσθενοῦς! ... Εἰπέτε κάλλιον τῆς δυστυχῆς σας ἀσθενοῦς, ἀφ' οὗ θέλετε ὑμεῖς μόνος νὰ τὴν περιποιηθῆτε. Ἐάν ἤμην βέβαιος ὅτι θὰ ἠύχαρ-στειτο ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει μου, θὰ τὸ ἔπραττον αὐτοστιγμεί. Τὴν ἀγαπῶ ὡς θυγατέρα μου καὶ ὡς πάντες οἱ πατέρες εὐκόλως θὰ ἐνέδιδον. Περιμείνατε, ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς τῆς, προσέθεσε πλησιάζων τὴν Ἐλένην, φαίνεται ζητοῦσα τινά. Ἐάν διακρίνοσα ὑμᾶς δὲν ἀποστρέψει τὸ πρόσωπόν τῆς, σὰς ἀφίνω καὶ φύγω. Ἐάν δὲ τούναντιον ἡ παρουσία σας τῆς φανῇ δυσάρεστος, πρέπει ν' ἀναχωρήσητε ἀμέσως.

— Ἴδού, ἔκραξεν ὁ Μαυρίκιος μετὰ χαρᾶς, ἀφήσατέ με μετ' αὐτῆς μὲ εἶδε καὶ ἀκόμη παρατηρεῖ!

— Ἐχετε δίκαιον εἶπεν ὁ βαρῶνος.

Ἐλαβεν ἕκ τινος ἐπίπλου τὸν πῖλόν του, παρετήρησεν ἐπὶ τινὰς στιγμάς τὴν κυρίαν Βριῶν, ἥτις μικρὸν κατὰ μικρὸν ἀνέκτα τὰς αἰσθήσεις τῆς, κ' ἐξῆλθε λέγων δι' ὕψους ἀποτόμου πρὸς τὸν Μαυρίκιον:

— Σὰς ἀναμένω εἰς τὴν οἰκίαν μου.

[Ἐπεταὶ συνήχεια]

Π.

Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ

Μυθιστορία ΕΚΤΩΡΟΣ ΜΑΛΟ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνήχεια]

— Τί νὰ λέγῃ ἄρά γε; εἶπε τείνουσα αὐτὴν τῇ Ἰουλιανῇ.

Ἄλλ' ἤδη ἡ Ἀννέτα εἶχεν ἀποσφραγίσει αὐτὴν:

«Παρακαλῶ τὴν κυρίαν Βοσμωρὸ νὰ δεχθῇ τὰ ταπεινά μου σεβάσματα καὶ νὰ μὲ πληροφορήσῃ ἂν ὁ πατήρ μου δύναται νὰ λάβῃ τὴν τιμὴν νὰ προσφέρῃ αὐτῇ τὸ σέβας τοῦ αὔριον.»

Χωρὶς ν' ἀναμείνῃ ἡ Ἰουλιανῇ, ἔλαβε τεμάχιον χάρτου καὶ ἔγραψε λέξεις τινάς.

— ὦ! Ἰουλιανῇ, Ἰουλιανῇ! ἐπιθύρῃσεν ἡ Ἀννέτα διὰ τρεμούσης φωνῆς.

Βραδύτερον ἡ Ἀννέτα συνδιεσκέφθη μετὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς περὶ τῆς στάσεως, ἣν θὰ ἐτήρουν μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κυρίου Δερόδης.

— Σὺ θὰ παρίστασαι, εἶπεν, ἐγὼ θὰ ἤμαι πολὺ συγκεκινημένη.

— Πτωχὴ μου ἀδελφοῦλα, εἶπεν ἡ Ἰουλιανῇ, πόσον σὲ ἐτάραξα, ἀλλ' εἶχα ἄδικον. Τώρα σοὶ ὁμολογῶ ὅλον τὸν φόβον, τὸν ὁποῖον μοὶ ἐνέπνεες καὶ τὴν ἀγωνίαν μου.

Τὴν τρίτην ὥραν ὁ κύριος Δερόδης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του, εἰσῆλθεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς κυρίας Βοσμωρὸ.

Ἦτο ἀνὴρ ὑψηλοῦ ἀναστήματος, ξανθὸς ὡς ὁ υἱὸς του, ἐπιβλητικὸς καὶ σεβαστός, προδίδων διὰ τοῦ βαδίσματος αὐτοῦ καὶ τῶν τρόπων καὶ τοῦ παραστήματος ἐν γένει τὰ ἐκατομμύρια, ἅτινα περιεῖχε τὸ χρηματοκιβώτιόν του. Καὶ εἶχε δίκαιον νὰ ἦναι υπερήφανος, διότι τοῦ σταδίου του ἤρξατο ἀνευ οὐδενὸς κεφαλαίου, διὰ μόνης τῆς εὐφυΐας του. Τῆς θελήσεως καὶ τῆς ἐπιχειρηματικότητός του.

Εἶν' ἀληθὲς ὅτι κατόπιν ὁ γάμος του ἐβοηθήσεν αὐτόν, καθόσον εἶχε λάβει μεγάλην προίκα, δι' ἧς ἠγόρασε τὰ ὑελοργεῖα τοῦ Ὀστρεβάν, ἅτινα τότε μικρὰν εἶχον ἀξίαν.

Ὁ γάμος ἐγένετο διὰ τὸ χρῆμα καὶ μόνον διὰ τὸ χρῆμα, καθόσον ἡ σύζυγός του ἦν δῦσειδής καὶ ἀνευ ἀνατροφῆς, θυγάτηρ ζωεμπόρου πλουσίου καλουμένου Γελαδᾶ ὡς ἐκ τοῦ ἐμπορίου τῶν βοῶν, ὃ μετήρχετο. Ἀψησολημένος εἰς τὰς ὑποθέσεις του ὁ κύριος Δερόδης οὐδαμῶς ἠσχολήθη διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ υἱοῦ του ἀφήσας τῇ συζύγῳ του τὴν φροντίδα ταύτην, ἀποφασίσας μόνον ἅμα τῇ γεννήσει του νὰ τὸν κάμῃ, στρατιωτικόν, ὡς ἤρμοζεν εἰς υἱὸν μεγάλης οἰκογενείας. Μὴ οὕσα δ' εὐκαίτερος ἡ κυρία Δερόδης δὲν ἦτο εἰς κατάστασιν νὰ διευθύνῃ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ υἱοῦ τῆς οὐδαμῶς ὅμως τοῦτο ἀνησύχει αὐτὴν ἐγίνωσκε, χάριτι θεῆς, πῶς πρέπει ν' ἀνατραφῇ υἱὸς οἰκογενείας εἶχεν ἄλλως τε πολλὰ παραδείγματα πρὸς ὁδηγίαν τῆς. Εἰς ἡλικίαν ὀκτῶ ἐτῶν ἔδωκαν τῷ νεαρῷ υἱὸν ἕνα ἀββάν ὡς διδάσκαλον. Δυστυχῶς ἡ μήτηρ του ἐφαντάζετο ὅτι ὁ οἰκοδιδάσκαλος ἦν ὑπρέτης, ὡς πᾶς τις ἄλλος, ὀλίγον ἀνώτερος μόνον: διὸ δὲν ἐπέτρεπε νὰ παρακάθηται οὗτος εἰς τὴν τράπεζαν, ἀπηύθυνε δὲ αὐτῷ καθημερινῶς χυδαίας ἐκφράσεις.

Ὁ ἀββάς δὲν ἠδυνήθη νὰ διαμείνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐκείνῃ πλέον τοῦ μηνός. Ὁ διὰδοχός του ἔμεινε δύο ἡμέρας: ὁ τρίτος μίαν ἑβδομάδα καὶ οὕτω καθέξῃς, μέχρις οὗ ὁ Δερόδης ἐγένετο δεκαεξαετής. Τότε ὁ νεανίας εἰσῆλθεν εἰς τινὰ σχολὴν, ἐξ ἧς ὑπέστη ἐξετάσεις διὰ τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τοῦ Ἁγίου Κύρου.

Ἀκριβῶς δὲ διότι εἶχε νυμφευθῆ μετὰ γυναικός, ἧς ἔβλεπε τὴν κακὴν ἀνατροφὴν, ὁ κύριος Δερόδης ἔλαβε τὴν συνήθειαν τοῦ ἐξευγενισμοῦ, ἐκτεινομένου ἐνίοτε μέχρις ὑπερβολῆς. Εἰς τὴν κυρίαν Βοσμωρὸ ἀνέπτυσεν ὅλους αὐτοῦ τοὺς εὐγενεῖς τρόπους καὶ ἠύχαρῃσεν αὐτὴν ὅτι ἐδέχετο μετὰ τοσαύτης καλοκαγαθίας τὸν υἱὸν του εἰς τὸν οἶκόν τῆς: διὰ νεαρὸν ἀξιωματικὸν ἦν ἀληθῶς εὐτυχὲς γεγονός νὰ ζῆ ἐν συνοδίᾳ τόσῳ καλῶν κυριῶν καὶ εὐγενῶν δεσποινίδων.

Ἐξέφρασε δὲ τὴν θλίψιν του διὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς δεσποινίδος Ἀννέτας, ἣν ὁ υἱὸς του παρίστα αὐτῷ διὰ τῶν λαμπροτέρων χρωμάτων.

— Μήπως εἶναι ἀσθενής; ἠρώτησεν ὁ Δερόδης.

— Πηγαίνω νὰ τὴν καλέσω, ἀνέκραξεν ἡ Ἰουλιανῇ, ἥτις ἐξῆλθε τρέχουσα καὶ εὗρεν αὐτὴν ἐν τῷ ἐστιατορίῳ.

— Ἐλα γρήγορα, σὲ ζητεῖ, θέλει νὰ σὲ ἴδῃ.

— ὦ! Θεέ μου.

— Ἐσο λογικῇ, καθισύχασον.

Βλέπων αὐτὴν εἰσερχομένην ὁ κύριος Δερόδης ἠγέρθη ἵνα ἔλθῃ ἐνώπιόν τῆς.

— Δεσποινίς, δὲν ἠθέλησα ν' ἀπέλθω τῆς Φεγιάδης χωρὶς νὰ προσφέρω ὑμῖν τὸ σέβας μου. Εἶσθε χαριστάτη: μοὶ δίδετε τὴν χεῖρά σας;

Λαβὼν αὐτὴν τὴν ἡσπάσθη καὶ ἐκάθισε πάλιν.

Πᾶσαι ἠτένιζον αὐτὸν καὶ ἠκρωῶντο χωρὶς ν' ἀναπνέωσιν. Ἐκεῖνος ὠμίλει περὶ ἀσημάντων πραγμάτων, μετὰ τινὰς δὲ στιγμὰς ἀπῆλθεν.

Ἐμειναν ἀναυδοί, ἀτενίζουσαι ἀλλήλας.

— Θὰ ἐπανέλθῃ αὔριον, εἶπεν ἡ Ἰουλιανῇ, λύουσα πρώτη τὴν σιγὴν.

Τὴν ἐπιούσαν ὅμως ἔμαθεν ὅτι ἀνεχώρησεν.

ΙΘ'

Ὁ κύριος Δερόδης μετέβη εἰς Φεγιάδην ἐνεκα τῶν δαπανῶν καὶ τῶν ὀφειλῶν τοῦ υἱοῦ του. Ἐπειδὴ δὲ τῷ παρεῖχεν ἀρκετὰ μέγα ποσὸν πρὸς συντήρησιν, οὐδαμῶς ἐπιθύμει τὰς ὀφειλάς, ἀς ἐθεώρει ὡς ἐξευτελιζούσας αὐτόν. Θὰ ἦτο λίαν προσβλητικὸν νὰ λέγωσιν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ διευθυντοῦ τῶν ὑλοποιεῶν τοῦ Ὀστρεβάν, τοῦ Ἰωάννου Ἀλφόνσου Δερόδης, τοῦ μεγάλου βιομηχανοῦ, τοῦ ἱππότη τῆς λεγῶνος τῆς τιμῆς, τοῦ μέλους τῶν ἐλλανοδικῶν πασῶν τῶν ἐκθέσεων, τοῦ γενικοῦ συμβούλου τοῦ νομοῦ τοῦ Βορρά, τοῦ μέλους τῆς ἐμπορικῆς Λέσχης κ.τ.λ. συνῆπτε δάνεια. Διατί τὰ δάνεια ταῦτα; Ἄλλως τε ἅμα τις δὲν πληρώνῃ τοῖς μετρητοῖς, πληρώνει πλειότερα, τοῦτο δὲ ἀντέκειτο τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ τοῦ ἀπολαμβάνειν τὰ πάντα ὡς οἷόν τε εὐθυνότερον.

Ἐδεῖ λοιπὸν νὰ ἴδῃ αὐτοπροσώπως καὶ ν' ἀντιληφθῇ τῶν πραγμάτων: διὸ μετέβη εἰς Φεγιάδην. Ἡ πολυτέλεια ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ υἱοῦ του δὲν ἐνεποίησεν αὐτῷ εὐάρεστον ἐντύπωσιν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ λίαν κακὴν, καθόσον οὕτως ἐκλακεύετο κἄπως ἡ φιλοτιμία του: ὑπερηφανεύετο ὅτι ὁ ἀξιωματικὸς,

ὁ φέρων τ' ὄνομά του ὑπερεῖχε τῶν ἄλλων δι' οὗ δὴποτε προσόντος, δι' αὐτὸν δὲ ἡ πολυτέλεια ἦτο προσόν, σχεδὸν ὀύζα. Δὲν ἀπῆρθεκεν αὐτῷ νὰ πίνῃ ὁ υἱὸς του οἶνον ἀξίζοντα τεσσαράκοντα φράγκα ἢ φιάλη, ἐπεθύμει δὲ νὰ μὴ ἔχῃ ἄλλοις τις ἵππους ὠραιότερους τῶν τοῦ υἱοῦ του. Ὅ,τι ἤθελε νὰ ψέξῃ καὶ νὰ μετριάσῃ ἦσαν αἱ ὑπερβολαὶ καὶ ὅλως ἀνωφελεῖς δαπάναι, ἃς ἠννόει νὰ κανονίσῃ.

Ὁ Δερόδης θέλων ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν μετὰ τοῦ πατρὸς του φιλονικίαν καὶ ματαίαν συζήτησιν, ποθῶν δὲ νὰ καθουχάσῃ αὐτόν, τὸν ὠδήγησε παρὰ τῆ κυρία Βοσμορῶ. Κατάρθρωσε δ' οὕτως ὥστε ὁ ἐναντίον του διατεθειμένος πατὴρ νὰ καθουχάσῃ.

— Ἀγαπητὸς οἶκος εἶναι ὁ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν κυριῶν καὶ τῶν ὠραίων κορασιῶν, πολῦτιμος διὰ νεανίαν, ὅστις θέλει νὰ διασκεδάσῃ ἐντίμως. Σὲ παροτρύνω νὰ καλλιεργήσῃς τὴν φιλίαν των.

— Ἐστὲ ἡσυχος.

— Ἄν θέλῃς νὰ τὰς περιποιηθῆς καὶ σὺ καὶ νὰ δώσῃς εἰς τὴν οἰκίαν σου μίαν ἐορτήν... λαμπράν, εὐχαριστως θὰ σοὶ παρασχω τὰς δαπάνας.

Αὕτη ἦν ἡ τελευταία του λέξις ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ, ὁ δὲ Δερόδης ἐπανῆλθεν οἶκοι λίαν ἠυχαριστημένος ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, ἣτις ἐν ἀρχῇ ἀνησύχησεν αὐτόν. Τὸ διὰ τὴν ἀνωφελῆ ἐκείνην ἐορτήν χρῆμα θὰ ἐχρησίμευεν αὐτῷ ἵνα πληρώσῃ παλαιὰ τινὰ χρέη, ἅτινα ὁ πατὴρ του οἷς εἶχε πληρώσει, ἢ μᾶλλον ἐπίστευεν ὅτι ἐπλήρωσεν. Ἄλλως τε, τίνα λόγον εἶχεν ἡ ἐορτή; μόνον πλῆξον θὰ τῷ παρεῖχε.

Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πατρὸς του ἐπανῆλθε παρὰ τῆ κυρία Βοσμορῶ. Ἄμα δὲ φθὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ εἶδε πόσον αἱ τρεῖς ἐκείναι ἡμέραι τῆς προσδοκίας ἦσαν μακρὰι διὰ τὴν Ἀννέταν, πλὴν προσπειρήθη ὅτι δὲν ἠννόησε τὴν συγκίνησίν της. Οὐδέποτε ἦν μᾶλλον εὐχαρις καὶ φαιδρός.

Ἐπεζήτησεν ἐν τούτοις νὰ πλησιάσῃ κατ' ἰδίαν τὴν Ἀννέταν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθρῶσῃ, ἐνθα αὕτη ἐζήτηε φύλλον ἐφημερίδος, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος.

— Διατί δὲν μοὶ ἐκάματε ἐν σημείον; πρῶτησεν οὗτος χαμηλοφώνως, ὥστε νὰ μὴ κουσθῇ ὑπὸ τῆς κυρίας Βοσμορῶ καὶ τῆς Ιουλιανῆς, εὐρισκομένων ἐν τῷ παρακειμένῳ δωματίῳ.

— Ποῖον σημείον;

— Τὸ σημείον, ὅπερ θὰ μοὶ ἐδήλου, ὅτι εἰσθε ἐτοιμῇ νὰ μοὶ δώσητε τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἔρωτος, τὴν ὁποίαν σὰς ἐζήτησα.

Ἐκείνη ἠτένισεν αὐτὸν τρέμουσα.

— Δὲν ἐνοήσατε λοιπὸν ὅτι προεκάλεσα τὴν ἔλευσιν τοῦ πατρὸς μου μόνον διὰ νὰ προκαλέσω τὸ σημείον τοῦτο... καὶ ὅτι τὴν ἐπίσκεψιν ἐκείνην διωργάνισα ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτη. Πλὴν εἰς μάτην. Ἀφῆκα τότε τὸν πατέρα μου ν' ἀπέλθῃ.

Τὰς λέξεις ταύτας προέφερε μεθ' ὕφους ἐπιπληξέως καὶ πόνου.

— Ἄλλ' ὁ πατὴρ μου, προσέθηκε, δὲν φοβεῖται τὰ ταξείδια. Κάμετε λοιπὸν τὸ σημείον, εἶπατε τὴν λέξιν, τὴν ὁποίαν ἀναμένω καὶ θὰ ἐπανέλθῃ.

Ἐκείνη εἰδίσατε πρὸς στιγμὴν. Ἐνδομυχος πάλῃ ἐτελεῖτο ἐν αὐτῇ προδιδομένη ἐκ τῆς στενοχωρίας τῆς ἀναπνοῆς της καὶ τῆς ταραχῆς τοῦ βλέμματός της.

— Ἐλθετε ἀπόψε, ἐψιθύρισεν αὐτῷ.

— Ἀπόψε;

— Τὸ μεσονύκτιον εἰς τὸ ἀνδρῶν.

Ἄν ὁ Δερόδης εἰδίσατε πρὸς στιγμὴν, τοῦτο ἐγένετο διότι ἠγνόει τὴν ὥραν τῆς ἀνατολῆς τῆς σελήνης. Ὁ ἀνέτελε τὸ μεσονύκτιον; Ἄνευ σελήνης ἢ ἀνάβασις τοῦ βράχου, καθ' ἑαυτὴν δυσχερῆς, καθίστατο ἀδύνατος.

Ἐπανελθὼν οἶκοι παρετήρησε τὸ ἡμερολόγιον: ἀνατολὴ τῆς σελήνης τὴν ἐνδεκάτην ὥραν καὶ 14 λεπτά, δύση τὴν ἐβδόμην καὶ τεσσαράκοντα ἦτο δυνατόν.

Τὴν ἐνδεκάτην καὶ ἡμίσειαν ἐπανήρτισε τὴν ἀνάβασιν ἢ σελήνην εἶχεν ἀνατελεῖ ἐν αἰθρῷ οὐρανῷ διαχέουσα ἠδέως τὸ γλυκὺ αὐτῆς φῶς. Τὴν φορὰν ταύτην ἢ ἀνάβασις ἦν εὐκολωτέρα τῆς πρώτης. Ἐγίνωσκεν ὁ ἀναβατὴς τὴν ὁδὸν καὶ ἠδύνατο εὐθέως νὰ προβῇ.

Τρία τέταρτα μετὰ τὴν ἐνδεκάτην ἤχουν ὅτε ἀφίκετο ἐπὶ τοῦ ἀνδρῶν, ὅπερ ἦν ἐρημον. Ἐστῆ λοιπὸν ἐν τινὶ γωνίᾳ προφυλασσόμενος ἀπὸ τοῦ φωτός καὶ τοῦ ἀνέμου.

Τὸ μεσονύκτιον ἐσῆμανε. Ἐκροάσθη καὶ δὲν ἤκουσεν εἰμῆ τὸν πλαταγισμὸν τοῦ ποταμοῦ καὶ τὸν βόμβον τοῦ ἀνέμου. Λεπτὰ τινὰ παρήλθον. Θύρα τις ἠνεώχθη ἡρέμα καὶ ὑπὸ τὸ φέγγος τῆς σελήνης ἀνεγνώρισε τὴν Ἀννέταν κάτω νεύουσαν.

— Εἶμαι ἐδῶ.

Ἐκείνη ἐπλησίασεν.

— Ἐνομίσατε ὅτι δὲν θὰ ἔλθω, εἶπεν.

— Ὅχι.

Εἶτα πάραυτα διορθῶν τὴν πολλὴν βεβαιότητα, ἣν ἐνεῖχεν ἡ ἀποφατικὴ ἐκείνη ἀπάντησις, προσέθηκε;

— Ἐχω πεποιθῆσιν εἰς σὰς, ἐγὼ ἦλθον πρὸ τῆς ὥρας, διότι μοὶ ἦτο εὐκολωτέρα ἢ ἀνάβασις σήμερον.

Ἄνεμος σφοδρὸς ἐπνευσεν.

— Ἀλλά, εἶπεν ὁ Δερόδης, δὲν κάμνει ζέστην ἐδῶ.

Καὶ ἐτυλίχθη ἐν τῷ μανδύᾳ του.

— Θέσατε τὸ περιλαίμιόν μου περὶ τὸν τράχηλόν σας, εἶπεν ἡ Ἀννέτα λαμβάνουσα αὐτὸ ἀπὸ τῶν ὤμων της.

— Ὅχι, θὰ κρώσῃτε σεῖς διὰ νὰ θερμανθῶ ἐγὼ καλῆτερον εἶνε νὰ εἰσέλθωμιν εἰς τὴν αἴθουσαν.

— Ἀλλά πῶς;

— Θὰ μὲ ὀδηγήσῃτε κρατοῦσά με ἀπὸ τῆς χειρὸς διὰ νὰ μὴ προξενήσω θόρυβον.

Ἐκείνη δὲν ἀπήντησεν.

— Ἀλλά μήπως θέλετε νὰ πάθω ἀπὸ συμφορῆσιν τοῦ στήθους, ἢ ἀνάβασις εἶναι δυσχερῆς, ὁ δὲ ἄνεμος εἶναι ψυχρὸς ἀπόψε.

[Ἐπεται συνέχεια].

Κ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Ἐν σελ. 218, στήλῃ 1ῃ, μετὰ τὸν στίχον:

Ψαρά, μιλεῖ σιγά.

παρελείφθη ἡ φράσις:

«Τὴν στιγμὴν ἐκείνην διήρχοντο δύο ἀστυνομικοὶ κλητῆρες».

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
Δ. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
79. — Ὁδὸς Αἰόλου — 79.

Ἐπισκευάζονται ὠρολόγια ἐντελέστατα καὶ λίαν κανονικῶς ἐργαζόμενα ὅσονδῆποτε ἐφθαρμένα καὶ ἂν ἦνε, μετ' ἐγγυήσεως. Πωλοῦνται

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΝΙΚΕΛ

χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ. Ἀγοράζετε ὠρολόγιον Νίκελ τῆς σέπης ἐγγυημένον νὰ ἐργάζεται κανονικῶς

ΜΕ 17 ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΑΣ

ΕΓΕΡΤΗΡΙΑ διάφορα με μουσικὴν δρ. 9—25. Δέχεται καὶ παραγγελίας ΧΡΥΣΑΦΙΚΩΝ, Εἰδήμων τεχνίτης τοῦ Καματος ἐργάζεται αὐτά. 13

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΙ Γ Ν Η Σ Ι Α Ι Σ Ι Γ Γ Ε Ρ Ρ Α Π Τ Ο Μ Η Χ Α Ν Α Ι

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

47 Ὀδὸς Σταδίου 47

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΑΥΤΟΥ

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ ΚΑΙ ΜΕ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΣ ΠΛΗΡΩΜΑΣ

Γ. ΝΑΪΔΛΙΓΓΕΡ ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ

Ἄνευ τοῦ ὀποίου ἡ μηχανὴ δὲν εἶνε γνησία.

Ἀδυνατὴν δωρεάν.

Ἐπισκευὴ δωρεάν.